

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

Βρυξέλλες, 08.06.2004
COM(2004)409 τελικό

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

**βάσει του άρθρου 11 της απόφασης-πλαίσιο του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 για
την καταπολέμηση της τρομοκρατίας**

{SEC(2004)688}

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

1.	ΙΣΤΟΡΙΚΟ	3
2.	ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ-ΠΛΑΙΣΙΟ	4
2.1.1.	Οι αποφάσεις-πλαίσιο σύμφωνα με το πρώην άρθρο 34 παράγραφος 2 σημείο β) της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.....	4
2.1.2.	Κριτήρια αξιολόγησης	4
2.1.3.	Πλαίσιο της αξιολόγησης.....	5
3.	ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ.....	6

1. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

Σύμφωνα με το άρθρο 11 της απόφασης-πλαίσιο του Συμβουλίου της 13^{ης} Ιουνίου 2002 για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας¹ (στο εξής «η απόφαση-πλαίσιο»), η Επιτροπή οφείλει να συντάξει γραπτή έκθεση σχετικά με τα μέτρα που θεσπίζουν τα κράτη μέλη για να συμμορφωθούν προς το μέσο αυτό.

Με βάση την παράγραφο 1 του εν λόγω άρθρου τα κράτη μέλη υποχρεούνται να θεσπίζουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν προς τις διατάξεις της απόφασης-πλαίσιο το αργότερο έως την 31^η Δεκεμβρίου 2002. Σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα κράτη μέλη διαβιβάζουν, το αργότερο την ίδια ημερομηνία, στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου και στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων με τις οποίες ενσωματώνονται στο εθνικό τους δίκαιο οι δυνάμει της απόφασης-πλαίσιο υποχρεώσεις τους. Το Συμβούλιο, το αργότερο την 31^η Δεκεμβρίου 2003 και βάσει αφ' ενός των εν λόγω στοιχείων και αφ' ετέρου έκθεσης της Επιτροπής, επαληθεύει αν τα κράτη μέλη έχουν λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να συμμορφωθούν με την απόφαση-πλαίσιο.

Η ποιότητα και η εμπρόθεσμη διαβίβαση των εθνικών πληροφοριών στην Επιτροπή αναπόφευκτα επηρεάζουν την αξία και την έγκαιρη σύνταξη της έκθεσης αυτής. Η Επιτροπή υπενθύμισε στα κράτη μέλη την υποχρέωσή τους με επιστολή της 9^{ης} Δεκεμβρίου 2002. Εντούτοις, κατά την 31^η Δεκεμβρίου 2002 μόνον πέντε κράτη μέλη (Αυστρία, Γερμανία, Ιρλανδία, Ιταλία και Πορτογαλία) είχαν υποβάλει στην Επιτροπή τις πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της απόφασης-πλαίσιο και μόνον δύο από αυτά περιέλαβαν τις σχετικές διατάξεις ενσωμάτωσης. Η θέσπιση ενός εγγράφου σε αυτή τη βάση δεν θα είχε νόημα, πράγμα που ώθησε την Επιτροπή στο να δεχθεί καθυστερημένες απαντήσεις και να συγκεντρώσει συμπληρωματικές πληροφορίες από τα πρόσωπα επαφής, όταν ορίστηκαν από τα κράτη μέλη. Τον Φεβρουάριο του 2003, επτά επιπλέον κράτη μέλη (Βέλγιο, Δανία, Γαλλία, Φινλανδία, Ελλάδα, Ισπανία και το Ηνωμένο Βασίλειο) απάντησαν, παρότι δύο από αυτά απλώς αναφέρθηκαν σε νέα νομοσχέδια. Η Σουηδία ήταν το δέκατο τρίτο κράτος μέλος που απάντησε, στις 5 Νοεμβρίου 2003. Το ουξεμβούργο και οι Κάτω Χώρες δεν απάντησαν.

Κατά συνέπεια, παρότι η προθεσμία για τη διαβίβαση του κειμένου των διατάξεων εφαρμογής, όπως ορίστηκε στο άρθρο 11 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαίσιο, ήταν η 31^η Δεκεμβρίου 2002, οι πρόσθετες πληροφορίες που υποβλήθηκαν μέχρι την καταληκτική ημερομηνία της 15^{ης} Φεβρουαρίου 2004 λήφθηκαν υπόψη. Συνεπώς, η παρούσα έκθεση λαμβάνει υπόψη την κατάσταση ενσωμάτωσης που απορρέει από τις νομοθετικές πράξεις που ιαβιβάστηκαν στην Επιτροπή κατ' αυτήν την ημερομηνία αναφοράς. Από τις υπηρεσίες της Επιτροπής συντάχθηκε έγγραφο εργασίας σχετικά με την παρούσα έκθεση που περιέχει λεπτομερή ανάλυση των εθνικών μέτρων που λήφθηκαν για να συμμορφωθούν τα κράτη μέλη προς την απόφαση-πλαίσιο, καθώς και πίνακας που διευκρινίζει, σύμφωνα με τις πληροφορίες που υποβλήθηκαν στην Επιτροπή, τις εθνικές διατάξεις ενσωμάτωσης καθενός από τα άρθρα. Σε συμπληρωματική έκθεση, η Επιτροπή θα λάβει υπόψη τις πληροφορίες που διαβιβάστηκαν μετά από αυτή την ημερομηνία και ενδεχομένως θα ενημερώσει τα στοιχεία σχετικά με τις εθνικές νομοθεσίες.

¹ EE L 164, 22.6.2002, σ. 3.

2. ΜΕΘΟΔΟΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ- ΠΛΑΙΣΙΟ

2.1.1. *Οι αποφάσεις-πλαίσιο σύμφωνα με το πρώην άρθρο 34 παράγραφος 2 σημείο β) της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση*

Η παρούσα απόφαση-πλαίσιο βασίζεται στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΕΕ) και ιδίως τα άρθρα 29, 31 (ε) και το άρθρο 34 παράγραφος 2 στοιχείο β).

Το νομικό μέσο που προσεγγίζει περισσότερο την απόφαση-πλαίσιο είναι η οδηγία². Και τα δύο αυτά μέσα είναι δεσμευτικά για τα κράτη μέλη, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, αλλά αφήνουν την επιλογή του τύπου και των μέσων στην αρμοδιότητα των εθνικών αρχών. Πάντως, οι αποφάσεις-πλαίσιο δεν παράγουν άμεσο αποτέλεσμα.

2.1.2. *Κριτήρια αξιολόγησης*

Για να μπορεί να αξιολογηθεί βάσει αντικειμενικών κριτηρίων κατά πόσον μια απόφαση-πλαίσιο χει πλήρως εφαρμοστεί από ένα κράτος μέλος, θεσπίστηκαν ορισμένα γενικά κριτήρια σχετικά με τις οδηγίες που θα έπρεπε να εφαρμοστούν αναλογικά σε αποφάσεις-πλαίσιο, όπως:

1. ο τύπος και οι μέθοδοι ενσωμάτωσης πρέπει να επιλέγονται κατά τρόπο ο οποίος να διασφαλίζει το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα της οδηγίας σε συνάρτηση με τους στόχους της³
2. Κάθε κράτος μέλος υποχρεούται να εφαρμόζει τις οδηγίες κατά τρόπο που να πληρούνται οι απαιτήσεις σαφήνειας και ασφάλειας του δικαίου και κατά συνέπεια να ενσωματώνει τις διατάξεις της οδηγίας σε εθνικές διατάξεις με δεσμευτική ισχύ⁴,
3. Η ενσωμάτωση δεν απαιτεί υποχρεωτικά τη μεταφορά με ακριβώς την ίδια διατύπωση σε μια ειδική νομική διάταξη· συνεπώς ένα γενικό νομικό πλαίσιο (όπως ήδη ισχύοντα κατάλληλα μέτρα) μπορεί να επαρκεί, εφόσον η πλήρης εφαρμογή της οδηγίας διασφαλίζεται με επαρκή σαφήνεια και ακρίβεια⁵,

² Άρθρο 249 της συνθήκης ΕΚ.

³ Βλ. σχετική νομολογία για την εφαρμογή οδηγιών: Υπόθεση 48/75 *Royer*, Συλλογή 1976, σελ. 497, σημείο 518.

⁴ Βλ. σχετική νομολογία για την εφαρμογή οδηγιών: Υπόθεση 239/85 *Επιτροπή κατά Βελγίου*, Συλλογή 1986, σελ. 3645, σημείο 3659. Βλ. επίσης Υπόθεση 300/81 *Επιτροπή κατά Ιταλίας*, Συλλογή 1983, σελ. 449, σημείο 456.

⁵ Βλ. σχετική νομολογία για την εφαρμογή οδηγιών στην Υπόθεση 29/84 *Επιτροπή κατά Γερμανίας*, Συλλογή 1985, σελ. 1661, σημείο 1673.

4. Οι οδηγίες πρέπει να εφαρμόζονται εντός της προβλεφθείσας περιόδου⁶.

Και τα δύο μέσα είναι σμευτικά «ως προς το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα». Μπορεί να πρόκειται για νομική ή πραγματική κατάσταση για την υπεράσπιση του συμφέροντος, το οποίο, σύμφωνα με τη συνθήκη, διασφαλίζει το μέσο⁷.

Η γενική εκτίμηση που προβλέπεται στο άρθρο 11, για τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη συμμορφώνονται προς την απόφαση-πλαίσιο, βασίζεται -στο μέτρο του δυνατού- στα προαναφερθέντα κριτήρια.

2.1.3. Πλαίσιο της αξιολόγησης

Μία πρώτη προκαταρκτική παρατήρηση αφορά το (νομικό) πλαίσιο και την παρακολούθηση της έκθεσης αξιολόγησης. Παρότι η Επιτροπή διαθέτει, βάσει του πρώτου πυλώνα, την ευχέρεια να κινήσει διαδικασία παράβασης κατά ενός κράτους μέλους, η δυνατότητα αυτή δεν προβλέπεται στο πλαίσιο της συνθήκης ΕΕ. Κατά συνέπεια, η φύση και ο στόχος της έκθεσης αυτής διαφέρουν από μια έκθεση για την εφαρμογή οδηγίας του πρώτου πυλώνα από τα κράτη μέλη. Πάντως, εφόσον η Επιτροπή συμπράττει πλήρως στις εργασίες σχετικά με τους τομείς που υπάγονται στον τρίτο πυλώνα⁸, είναι λογικό να της ανατίθεται η αρμοδιότητα της αξιολόγησης των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τα μέτρα εφαρμογής, ώστε να επιτραπεί στο Συμβούλιο να εκτιμήσει το βαθμό στον οποίο τα κράτη μέλη έλαβαν τα απαραίτητα μέτρα για να συμμορφωθούν προς την εν λόγω απόφαση-πλαίσιο.

Κατά δεύτερο λόγο, η απόφαση-πλαίσιο δεν πρέπει α θεωρείται ως μια σειρά από επιμέρους διατάξεις, αλλά ως σύνολο: ένα σφαιρικό σύστημα τα στοιχεία του οποίου αναπόφευκτα αλληλεπιδρούν. Βασικά, ζητά από τα κράτη μέλη να ενσωματώσουν στα νομικά τους συστήματα έννοιες, όπως τα «τρομοκρατικά εγκλήματα» και ειδικότερα, την ειδική τρομοκρατική πρόθεση, που επίσης περιλαμβάνεται στα άρθρα 2 («εγκλήματα σχετικά με τρομοκρατική ομάδα») και 3 («εγκλήματα συνδεδόμενα με τις τρομοκρατικές δραστηριότητες»). Η απαίτηση αυτή απορρέει από την υποχρέωση, που θεσπίζεται στο άρθρο 5 παράγραφος 2, τα εγκλήματα τρομοκρατίας να επισύρουν ποινές στερητικές της ελευθερίας αυστηρότερες από εκείνες που προβλέπει το εθνικό δίκαιο για τα «κοινά» εγκλήματα. Επιπλέον, οι υποχρεώσεις που θεσπίστηκαν στο άρθρο 9 που προβλέπει εκτεταμένη εξωεδαφική δικαιοδοσία χωρίς τη δυνατότητα να γίνουν δηλώσεις και θεσπίζει ένα μηχανισμό από παράγοντες προτεραιότητας που θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στην περίπτωση θετικών συγκρούσεων δικαιοδοσίας, επίσης υπερβαίνουν τις υποχρεώσεις που συνήθως επιβάλλονται από τις αποφάσεις-πλαίσιο. Παρότι από διαρθρωτική άποψη αντιστοιχεί με τα άλλα μέσα που στοχεύουν στην εναρμόνιση ενός ειδικού τομέα του ποινικού δικαίου, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο διαφέρει από εκείνα που δεν απαιτούν την ενσωμάτωση «ειδικών εγκλημάτων» εφόσον η συμπεριφορά που ποινικοποιείται καλύπτεται ήδη από το γενικό αξιόποινο⁹. Στις περιπτώσεις αυτές, οι υποχρεώσεις σχετικά με τις

⁶ Βλ. βασική νομολογία για την εφαρμογή οδηγιών, για παράδειγμα: Υπόθεση 52/75 *Επιτροπή κατά Ιταλίας*, Συλλογή 1976, σελ. 277, σημείο 284, βλ. γενικά, τις ετήσιες εκθέσεις της Επιτροπής για την παρακολούθηση και την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου, για παράδειγμα COM(2001) 309 τελικό.

⁷ Βλ. P.J.G. Kapteyn και P. Verloren van Themaat "Εισαγωγή στο Δίκαιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων", τρίτη έκδοση, 1998, σ. 328.

⁸ Άρθρο 36 (2) της συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

⁹ Για παράδειγμα, η «κλοπή πιστωτικής κάρτας», στην οποία αναφέρεται το άρθρο 2 (α) της απόφασης-πλαίσιο του Συμβουλίου της 28^{ης} Μαΐου 2001 για την καταπολέμηση της απάτης και της

κυρώσεις μπορούν επίσης να υπαχθούν στους γενικούς κανόνες οι οποίοι διέπουν τον τομέα αυτό.

Κατά συνέπεια, παρότι η αξιολόγηση μπορεί και θα πρέπει να αναφέρεται σε κάθε άρθρο, αυτά δεν μπορούν να προβλεφθούν χωριστά. Μερική ή ανύπαρκτη εφαρμογή ενός άρθρου ή μέρους ενός άρθρου θα έχει επιπτώσεις στις σχετικές διατάξεις που προβλεπόμενες χωριστά θα μπορούσαν να δίνουν την εντύπωση ότι συμφωνούν προς τις απαιτήσεις της απόφασης-πλαίσιο, πράγμα που θα επηρεάζει το σύστημα ως σύνολο. Πάντως, εφόσον εξακολουθούν να υπάρχουν αποκλίσεις, η εκτίμηση θα πρέπει να λαμβάνει υπόψη, εφόσον είναι αναγκαίο, το γενικό νομικό πλαίσιο των κρατών μελών στον τομέα του ποινικού δικαίου.

3. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

Πολύ λίγα κράτη μέλη διαβίβασαν έγκαιρα στην Επιτροπή όλα τα σχετικά κείμενα των διατάξεων εφαρμογής. Η αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών και τα επακόλουθα συμπεράσματα ορισμένες φορές βασίζονται σε ελλιπείς πληροφορίες. Δεν υποβλήθηκαν στην Επιτροπή καθόλου στοιχεία από το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες, ούτε επίσης συγκεκριμένες πληροφορίες από την Ελλάδα. Κατόπιν αυτών, η κατάσταση σχετικά με την ενσωμάτωση ειδικών διατάξεων στα δώδεκα λοιπά κράτη μέλη έχει ως εξής:

Άρθρο 1: Οκτώ κράτη μέλη χαρακτήρισαν ειδικά τα εγκλήματα τρομοκρατίας ως ειδική κατηγορία εγκλημάτων, παρότι υπάρχουν διαφορές ως προς την έκταση και τη μέθοδο εφαρμογής, ενώ η Ιρλανδία έχει ξεκινήσει την τροποποίηση της νομοθεσίας της προς την κατεύθυνση αυτή. Η Ιταλία και το Ηνωμένο Βασίλειο προβλέπουν μόνον περιορισμένο αριθμό ειδικών εγκλημάτων τρομοκρατίας και χαρακτηρίζουν τα κοινά εγκλήματα με πρόθεση τρομοκρατίας είτε ως επιβαρυντικές περιστάσεις (στην Ιταλία) είτε εφαρμόζοντας ένα γενικό ορισμό της τρομοκρατίας (Ηνωμένο Βασίλειο). Φαίνεται ότι η Γερμανία δεν έχει ενσωματώσει τη διάταξη αυτή όπως απαιτείται.

Άρθρο 2: Τα περισσότερα κράτη μέλη διαθέτουν ήδη ή θα αποκτήσουν νομοθεσία που θα ποινικοποιεί χωριστά τρομοκρατικές ενέργειες οι οποίες διαπράττονται από τρομοκρατικές ομάδες. Στη Σουηδία και τη Δανία (εκτός από ορισμένες πράξεις συμμετοχής) οι τρομοκρατικές ομάδες και η διεύθυνση των ομάδων ή η συμμετοχή στις δραστηριότητές τους δεν έχουν ειδικά ποινικοποιηθεί, παρότι σε ορισμένες περιπτώσεις όσοι διαπράττουν τέτοιου είδους ενέργειες μπορούν να τιμωρηθούν ως αυτουργοί ή συνεργοί στο εν λόγω έγκλημα τρομοκρατίας.

Άρθρο 3: Μόνον τέσσερα κράτη μέλη φαίνεται να έχουν νομοθεσία που ανταποκρίνεται πλήρως στις υποχρεώσεις τους βάσει του παρόντος άρθρου. Η Ιρλανδία θα είναι σε θέση να συμμορφωθεί αφότου αρχίσει να ισχύει η νέα της νομοθεσία. Τα υπόλοιπα κράτη μέλη τα οποία υπέβαλαν πληροφορίες στην Επιτροπή θα είναι σε θέση να συμμορφωθούν μόνον εν μέρει προς τη διάταξη αυτή.

Άρθρο 4: Παρότι ορισμένα μόνον κράτη μέλη έχουν ειδικές διατάξεις στον τομέα αυτό, φαίνεται ότι με την εφαρμογή γενικών κανόνων σχετικά με τη συνέργεια και την απόπειρα θα είναι σε θέση να συμμορφωθούν σιωπηρά προς το εν λόγω άρθρο, αρκεί τα προηγούμενα άρθρα να εφαρμοστούν πλήρως.

πλαστογραφίας όσον αφορά τα μέσα πληρωμής πλην των μετρητών. Θα μπορούσε να καλύπτεται από τη γενική διάταξη περί κλοπής του ποινικού κώδικα.

Άρθρο 5: Παρότι μόνο δύο κράτη μέλη αναφέρθηκαν ρητά σε αυτό στις πληροφορίες τις οποίες υπέβαλαν στην Επιτροπή, φαίνεται ότι όλα θα είναι σε θέση να συμμορφωθούν προς τις διατάξεις της παραγράφου 1. Οκτώ κράτη μέλη έχουν ήδη επιτύχει ή θα επιτύχουν να συμμορφωθούν προς την υποχρέωση που επιβάλλεται στην παράγραφο 2. Για τη Γερμανία, την Ισπανία, την Ιρλανδία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν μπορεί να συναχθεί ότι θα προβλεφθούν αυστηρότερες ποινές για όλα τα σχετικά εγκλήματα. Όσον αφορά την παράγραφο 3, σχετικά με τη διεύθυνση τρομοκρατικής ομάδας, επτά κράτη μέλη προβλέπουν τις απαιτούμενες κυρώσεις και τρία επιπλέον, για τα οποία η ενέργεια αυτή δεν ποινικοποιείται ειδικά, θα μπορούν επίσης να συμμορφωθούν εν μέρει προς τη διάταξη αυτή. Η Ισπανία συμμορφούται προς τη διάταξη αυτή μόνον όσον αφορά τη διεύθυνση μιας τρομοκρατικής ομάδας που απλώς απειλεί με τη διάπραξη εγκλημάτων τρομοκρατίας. Όσον αφορά τη συμμετοχή σε δραστηριότητες τρομοκρατικής ομάδας, οκτώ κράτη μέλη συμμορφώνονται πλήρως προς τους απαιτούμενους όρους και μπορεί επίσης να θεωρηθεί ότι τέσσερα ακόμη κράτη μέλη συμμορφώνονται εν μέρει προς αυτούς.

Άρθρο 6: Η εθνική νομοθεσία σε έξι κράτη μέλη προβλέπει ειδικά τις ιδιαίτερες περιστάσεις που θεσπίζονται στο εν λόγω άρθρο, ενώ τα υπόλοιπα δεν αναφέρονται σε ειδικά μέτρα για την εφαρμογή της προαιρετικής αυτής διάταξης.

Άρθρο 7: Οκτώ κράτη μέλη διαθέτουν ή θα αποκτήσουν, μετά την ολοκλήρωση της νομοθετικής διαδικασίας, νομοθεσία που θα διασφαλίζει ότι τα νομικά πρόσωπα θα μπορούν να υπέχουν ευθύνη για τα εγκλήματα τρομοκρατίας. Πάντως, από τα κράτη αυτά μόνον τέσσερα παρείχαν επαρκείς πληροφορίες για να αποδείξουν ότι θα είναι σε θέση να συμμορφωθούν με το άρθρο 7 παράγραφος 2. Η Ισπανία, η Αυστρία, η Σουηδία και το Ηνωμένο Βασίλειο δεν παρείχαν επαρκείς πληροφορίες που να επιτρέπουν να θεωρηθεί ότι το άρθρο αυτό έχει πλήρως εφαρμοστεί.

Άρθρο 8: Επτά κράτη μέλη προβλέπουν ή θα προβλέψουν ποινικής ή μη ποινικής φύσεως χρηματικές ποινές για τα νομικά πρόσωπα. Τα περισσότερα από αυτά εφαρμόζουν όλες ή ορισμένες από τις προαιρετικές κυρώσεις που αναφέρονται στη διάταξη αυτή.

Άρθρο 9: Είναι πιθανό ότι όλα τα κράτη μέλη θα είναι σε θέση να συμμορφωθούν με το άρθρο αυτό όσον αφορά την εφαρμογή της αρχής της δικαιοδοσίας που προβλέπεται στο άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο α), παράγραφος 1 στοιχείο β), και παράγραφος 4. Όσον αφορά την εξωεδαφική δικαιοδοσία, τα περισσότερα κράτη μέλη έχουν θεσπίσει ή πρόκειται να θεσπίσουν κανόνες οι οποίοι καλύπτουν, σε διάφορους βαθμούς, την αρχή της προσωπικότητας του δράστη, όπως προβλέπεται στο άρθρο 9, παράγραφος 1 στοιχεία γ) και ε). Το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ) ενσωματώθηκε ρητά μόνο στην Αυστρία και θα ενσωματωθεί στην Ιρλανδία, παρότι φαίνεται ότι η Ιταλία, η Πορτογαλία και η Φινλανδία επίσης θα συμμορφωθούν προς τη διάταξη αυτή. Οκτώ κράτη μέλη έχουν θεσπίσει ή θα θεσπίσουν νομοθεσία για τη συμμόρφωσή τους προς το άρθρο 9 παράγραφος 3 και άλλα τρία θα είναι σε θέση να συμμορφωθούν εν μέρει προς τη διάταξη αυτή. Τέλος, ενώ η Ιρλανδία θα ενσωματώσει εν μέρει το άρθρο 9 παράγραφος 2, κανένα από τα κράτη μέλη δεν φαίνεται να έχει ενσωματώσει στην εθνική του νομοθεσία τα κριτήρια για την επίλυση των διαφορών δικαιοδοσίας τα οποία αναφέρονται στη διάταξη αυτή.

Άρθρο 10: Μόνον η Αυστρία υπέβαλε επαρκείς πληροφορίες για να αποδείξει τη συμμόρφωση προς το άρθρο 10 παράγραφος 1, παρότι φαίνεται ότι τα εγκλήματα τρομοκρατίας σε όλα τα κράτη μέλη θεωρούνται ως εγκλήματα που διώκονται αυτεπαγγέλτως όσον αφορά την ανάκριση και τη δίωξη. Οκτώ κράτη μέλη παρείχαν πληροφορίες σχετικά με πρόσθετα μέτρα για αρωγή προς την οικογένεια των θυμάτων εγκλημάτων τρομοκρατίας, στην οποία αναφέρεται το άρθρο 10 παράγραφος 2.

Άρθρο 12: Η Επιτροπή δεν διαθέτει ειδικές πληροφορίες για την ενσωμάτωση στο Γιβραλτάρ.

Εν όψει των παραπάνω στοιχείων, η Επιτροπή καλεί τα κράτη μέλη που δεν το έκαναν ακόμη να διασφαλίσουν μια γρήγορη και πλήρη ενσωμάτωση της απόφασης-πλαίσιο στην εθνική τους νομοθεσία και να την ενημερώσουν αμέσως για τα μέτρα που έλαβαν προς ενίσχυση των ισχυουσών νομοθετικών ή διοικητικών διατάξεων.